

Buonavita, Antonio. Hieremiæ lamentationes magnam . . . partim quatuor partim quinque et ijs paribus vocibus . . . Venezia, eredi di Girolamo Scotto. 1600. RISM B4947.

Title:

HIEREMIAE LAMENTATIONES
*Magnam in omnium animis Pietatem, & Religionem
 in Deum excitantes: Tribus Sacro Sanctæ Hebdo
 mada diebus partim quatuor partim Quinque
 & ijs paribus vocibus per quam flebiliter
 decantandæ.*
 AVCTORE
 ANTONIO BONAVIDA
 IN MAIORI PISARVM ECCLESIA
 Organis canente & Muficorum Moderatore.
Nunc primum in lucem editæ.
 [Printer's mark]
 VENETIIS, Apud Hæredem Hieronymi Scoti MD C.

Dedication:

ILLVSTRIS^{MO} AC REVEREN^{MO} | CAROLO ANTONIO PVTEO | ARCHIEPISCOPO
 PISANO | Domino Colendissimo. | *Antonius Bonavita perennem fælicitatem deprecatur.* |

INCENDIVM illud quo magnificum, atque præclarum Pifanum templū VIII. Kal. Nouemb. M.DXCVI. eiusdem ciuitatis more, noctu anthequam luceret quinque horas totum conflagrauit, nemo sine lacrymis | vlantiq; voce, nemo sine dolore, sine fufpirio afpicere potuit. Quis | enim tam fuiffet illo tempore durus, & ferreus, qui, oculis cernēs plumbea lamina, quibus sacra hæc domus vndiq; tegebatur, liquata hinc inde fluere; magnifica, & aurata tecta omni ex parte labare, atque cōcidelre: sola marmorea mira arte, ac varietate cōpofita labefaçtari: epiftylia, columnas, bafes | confringi: organa dulciffima, & omnib. facile præferenda liquari: facras imagines igne | confumi: ftatuas dirumpi: altaria religiofiffima profternari, & demum omnia Pifani templi ornamenta acerbiffimo, immanique ardore exufta, & conflagrata corruere, non cōmolueretur, conturbareturve animo? Quis fuit, quin dolore, ac lacrymis pene conficeretur? | Hinc non fecus atque Apes interdiu bombifantes alueare, fic templum huiufmodi & vi-lri, & mulieres turmatim nocte illa magnitudine doloris eiulantes circumuolabāt. Scalas, | ferramenta, veçtes, machinas, & id genus multa ferebāt. Labores omens exantlabāt, quo | voraci ex flamma sacra, quotquot poffent, eriperent. Quamobrem multorū industria Cle-lricorum, (quibus cum operæ, ac laboris non parum & ipfe gemens confulpi) opē tamē, | auxiliumque non mediocre ferente ciuitate, plebeque; Sanctiffimo conferuato Sacramen-lto, id quod præpotenti Deo acceptum referamus neceffe eft, Deiparæ femper Virginis ex | igne religiofiffima illa erepta imagine: reliquijs Sanctorum integris e media flāma expor-ltatis: aurea argenteaque omni fupelleçtili ab incendio vindicata, & tandem facris veftib. | quibus altaria, & viri diuino cultui mancipati religiofe ornātur, vix in tuto collocatis, quē-

ladmodum Apes illas fumus, sic nos etiam fumus fugauit, & ignis. Qui breui tēporis curriculum, non sine magno plangore, & lamentatione perspeximus, tātum potuisse ignem vrēdo destruere, quantum Antiquiores Pifanos longo tempore conftruendo eleganter, splendideque ornare, Cæterum confumptis lacrymis ita infixus animo hærebat dolor, vt neq; | minui, neque moliri posse videretur. Quando tu Reuerendissime atque inuicēiffime Præ-ful, qui eo, femper fpeçtafti, vt prodeffe magis, quam præeffe dignofcerere, Pifas illico ad-luolafti. Vbi excelli, atque inuicēti animi magnitudine ea, qua non posse ferre mala pergralde nunquam non putafti malum, cum, præter multa, atque magna, quæ vt vltrò fponendi-ifti, ita re ipfa prætafti, clare, dilucideque patefeceris, fortis animi, & constantis effe acer-lba ita ferre, vt nihil à ftatu, & dignitate naturæ difcedas, curam, & angorem mērentiū po-lpulorum fermone, & confilio adeò leuafte tuo, vt dolores ferè fepelierimus omnes, in fpe | que maximam, quæ hominem in miferijs valde confolatur, venerimus, non modo templū | refarcitum iri, fed etiam, vt videre eft, longè maiori tum splendore, tum magnificētia brelui tempore exornandum fore. Id quod pro certo nobis pollicebatur, quòd Sereniffimi Ferdinandi Medices principis Noftri Potentiffimi, necnon tuum in hoc opere & auxilium, & | confilium abunde effet accessurum. Ego itaque, qui nunquam exiftimaui in otio quēquā | marcefcere oportere, dum reliqui omnes laboris plurimum fultinere cernerentur, cum | nauibus, quod aiunt, atq; quadrigis tot homines eniti perpexerim, vt facra hæc, venulta, | & cōcinna domus, antiquo olim opere, fummaque arte pfeçta, accuratiffima reficeretur | diligentia, cumque viderim vltrò Deum plurima fuppeditantem: Principem, & te pafto-rem ambabus manibus elargientes, abfque Thefeo enim hoc fieri nequibat, ciues concurfantēs pecuniam, columnas, marmora, tigna, & eiufdem generis multa quæritantes, archilteçtos, & fabros fpiras columnis fubditas, fcapos, & epiftylia reponentes, innumeros præterea alios varia lignorum, ac lapidum genera curru vehentes, ne folus otio torperē, hæce | meas lucubrationes fum aggressus: Sinopēsem illum Diogenem fecutus, qui dum Corinthios Philippi Macedonis metu bellicis negocijs accintos, magnosque labores fubeuntes | contemplaretur, præcinxit veftem, & dolium id, quo uice domus vtebatur celeritate mul-lta inuertere cœpit, ac fupra caput infraque rotauit, ne inter tot operadores in otio folus lālguefcere videretur. Ad quod fanè opus eo potiffimum confilio animum adieci meum, quolniam nihil aut ad naturam illorum temporum, aut ad munus meum obeundum accōmo-ldatius effe videbā. Alienarum namque miferiarum recordatione, quas cū Ieremia ante | oculus mihi proponebā, & collacrymabā, proprio magis ac magis leuabar dolore. onus | cantorum moderandorū, quod cum onere organis canēdi iunçtu in tua Ecclefia fultineo, | id magnopere cum defiderare, tū requirere fentiebā. Quare operi tunc incepto vltimā tā-ldem fuperaddidi manū. Optime autē meis rationibus confultum iri perfpicio, fi hæce vigillias tuo clariffimo nomini infcribā. Hoc.n.mihi fomnū frequenter excutiebat, hoc me fi-lne moleftia vigilare non permittebat, & propterea valde angebar animo, quòd cū me nō folū in tua fide, & clientela effe volueris, fed et & augendū, & exornandū fufceperis, tēpus | nācifci nō poffem, in quo de tot, tātifque meritis in me tuis testimoniū dicerē. Sub tuo itaque nomine propterea edendas curauī, vt oēs, ad quorū manus peruenire contigerit, tm [recte: tā] | me tibi debere intelligāt, quantū perfoluere nō perdifficile folū, fed et licet vitā tua caufa | profunderē, impoffibile fit. Præterquam quod ea, quę in te vno taciti adeò fufpiciūt, admilraturque oēs, vt quò clariffimorū virorū nomē peruenire nūquā potuit, ibi tuū altiffimis | defixū radicib. celeberrimū habeatur, et fi tua in me beneficia nō extarēt, ad hoc

idē peralgendū vel inuitū me cōpellerēt. Nihil.n.humile, nihil caducū, nihil, quod cæteris cū hominib. comune sit, sed vnūquodq; magnificū, excelsum, immortalitate dignū, quid plura? di-luiniſſimū cōſilijs mētis agitare te videmus. Siquidē hoc ſemper agis, ut omnib. nominib. | apud oēs bene audias: cūctos ueluti pater regas, atq; gubernes: meritis tibi amicos, & ſub | ditos cōpares; in omni ſermone affabilē te orantib. iucūdū, & placabilē præbeas, clemētia | & miſericordia in delinquētes animaduertas, & demū grauitate, dignitate, doctrina te ip-ſum, vel maximis, ſpeçtatifq; viris admirādū exhibeas. Iure itaq; tibi oīa mea debētur. Et | quāquā magnis magna debeātur, & hanc rem ſi perpendas nulla forte videbitur, tñ, pter-lquāquod ſi animū ſpeçtaueris gratiſſimū dices, memini me legere Bertam illam Henrici | III. Imperatoris vxorē, multis florētē uirtutib. ex tenuiſſimo, ac uiliſſimo filo, quod ruſtica ſibi, & agreſtis mulier hilari fronte fuerat elargita, tanta lætitia exultaſſe, adeoq; ſe ob-lleçtaſſe, ut muneris elegatiā, & ruſticæ mulieris animū admirata, præfeçto iuſſerit ſuo ad | lares illius p̄ficiſſi, & tot terræ iugera ex publico agro illi attribuere, quot filo honorario | in longitudinem explicato circundari poſſent, quòd quæ propria, & præcioſa maxime habuerat ipſa donafſet. Ita hoc munuſculum eodem nomine tibi commendatius eſſe uehe-lmenter cupio, ut præcioſam, & propriā maxime oīum mearum poſſeſſionum. Quod ſi ni-lhil eſt in eo, neq; omnino in me, quod tuis laudibus, & meritis reſpondere ualeat, tamē ſa-ltis mihi ſemper ſuperque erit, ſi hunc meum laborem tibi non ingratum fuiſſe intellexe-ſſero. Diu fœlix pro tuarum ouium ſalute uiue, & uale. |

Contents:

Lamentatio Prima Cum Quatuor uocibus Incipit lamentatio Hieremiæ prophetæ Aleph
Quomodo ſedet ſola ciuitas

Lamentatio Secunda A 4. Vau Et egreſſus eſt a filia

Lamentatio Tertia Feriæ Quintæ in Cœna Domini A 4. Iod Manum ſuum miſit hoſtis

Lamentatio Prima Cum Quinque uocibus Feriæ Sextæ in Paraſceue De lamentatione
Hieremiæ Prophetæ Het Cogitauit Dominus Diſcipare murum

Lamentatio Secunda Cum Quinque uocib Feriæ Sextæ in Paraſceue Lamed Matribus
ſuis dixerunt

Lamentatio Tertia Cum Quinque uocibus Feriæ Sextæ in Paraſceue Aleph Ego uir uidens

Lamentatio Prima Cum Quatuor uocibus Sabbathi Sançti De lamentatione Hieremiæ
Prophetæ Het Miſericordiæ Domini quia non ſumus

Lamentatio Secunda A 4. Sabbathi Sançti Quomodo obſcuratum eſt aurum

Oratio Hieremiæ Prophetæ Sabbathi Sançti A 4. Incipit oratio Hieremiæ prophetæ
Recordare domine quid acciderit

Part-books:

CANTVS A-C⁴ 24pp. Dedication. No Index. [2 blank pp. at end]

TENOR D-F⁴ 24pp. Dedication. No Index. [blank page at end]

ALTVS G-I⁴ 24pp. Dedication. No Index. G¹ mislabeled E. [2 blank pp. at end]

BASSVS K-M⁴ 24pp. Dedication. No Index.

Remarks:

Quarto format. Quintus part for pieces A 5 is in Bassus part-book. I-Vnm copy missing the two blank pages at the end of the Altus part-book. Copy consulted: I-Vnm. RISM B4947.